

Arrest

nr. 276 946 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 27 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANSTALLE *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten, een Roma van origine te zijn en afkomstig te zijn van Suto Orizari. U bent gehuwd en u heeft vijf kinderen. Uw twee zonen verblijven in Italië. Uw echtgenote en uw drie dochters verblijven in Duitsland.

U bent geboren in Francavilla Fontana te Italië. Toen u acht jaar oud was, ging u met uw familie terug naar Noord-Macedonië. U bleef in Noord-Macedonië wonen tot u 16 jaar oud was. Op uw 16e huwde u met uw echtgenote en verhuisde u naar Puglia in Italië. In 1995 trok u naar Napoli, waar u ruime tijd gewoond heeft samen met uw gezin. In 2017 kreeg u problemen met drie leden van de camora, een mafia-organisatie. U kreeg een job aangeboden waarbij u drugs moest verkopen, maar weigerde telkens.

Midden april 2017 kwamen die drie personen u thuis bedreigen in de aanwezigheid van uw familie. Die mannen vielen u fysiek aan, waarna u één van die mannen op het hoofd heeft geslagen. U vluchtte onmiddellijk het land uit. Kort na u vertrokken ook uw echtgenote en uw drie dochters. U vluchtte naar Duitsland, waar u op 10 augustus 2017 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. U kreeg een negatieve beslissing en ging vervolgens naar Frankrijk. U sprak toen met uw twee zonen in Turijn af, die u vervoegden om naar Frankrijk te gaan. Op 10 januari 2018 diende u in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in met uw twee zonen. In februari of maart 2018 keerden uw zonen terug naar Italië. U bleef in Frankrijk tot december 2020. In Metz werd u toen in een gesloten centrum geplaatst omdat u geen officiële documenten had, waarna u naar België vluchtte. Op 25 december 2020 kwam u aan in België en diende op diezelfde dag uw verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u als een verlaten hond te moeten leven. U voegt er aan toe geen familie of geen huis in Noord-Macedonië te hebben, de taal niet te verstaan, en als Rom geen rechten te hebben. U beschouwt Noord-Macedonië niet als uw land omdat u uw hele leven in Italië gewoond hebt.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende originele documenten neer: uw geboorteakte, uw Franse rijbewijs (d.d. 25/02/2020), een factuur van uw Belgisch rijbewijs, twee loonfiches, twee werkcontracten en een document van uw asielprocedure in Frankrijk. Vervolgens legt u ook kopieën neer van de volgende documenten: uw vervallen paspoort (d.d. 08/10/2007), een medisch attest uit Frankrijk, uw Franse rijbewijs en uw Italiaanse identiteitskaart (d.d. 06/2018).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 december 2020 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Daar waar u stelt een vrees te koesteren ten aanzien van Italië omwille van de bedreigingen door drie personen van de Italiaanse maffia, waar u overigens bitter weinig informatie over kan verschaffen (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 06/12/2021, CGVS, p. 7, p. 11), dient te worden opgemerkt dat deze problemen geen betrekking hebben op uw vrees voor vervolging in uw thuisland, aangezien deze zich in het buitenland hebben afgespeeld. Er dient echter te worden aangestipt dat - niettegenstaande u in Italië problemen zou hebben gekregen - het CGVS zich ertoe kan beperken uw vrees voor vervolging ten opzichte van Noord-Macedonië - het land waarvan u de nationaliteit heeft - te beoordelen. Bijgevolg worden uw verklaringen aangaande uw problemen in Italië niet verder in overweging genomen.

U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Noord-Macedonië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen kan worden geconcludeerd dat u geen enkele vrees ten aanzien van Noord-Macedonië koestert. U heeft immers nooit problemen gekend met de Macedonische autoriteiten of medeburgers (CGVS, p. 9; vragenlijst CGVS, d.d. 19/09/2021, vraag 3.5; vraag 3.7).

U stelt vooreerst geen interesse te hebben in Noord-Macedonië omdat uw leven zich afspeelde in Italië, u de Macedonische taal niet spreekt en u geen mogelijkheden of kansen hebt om in Noord-Macedonië te gaan wonen (CGVS, p. 5, p. 11, p. 12). Er dient te worden opgemerkt dat deze door u aangehaalde elementen allerminst verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo vindt uw bewering als zou u de taal niet spreken geen weerslag in uw verklaringen. U geeft namelijk aan enkele woorden Macedonisch te spreken en zelfs in het Macedonisch te zijn onderwezen. U heeft namelijk van uw achtste tot uw zestiende in Noord-Macedonië gewoond. Hoewel u het niet zeker weet, denkt u bovendien dat uw familie nog in het bezit is van een woning aldaar. Na de dood van uw vader zou uw moeder namelijk eigenares geworden zijn van jullie huis. U denkt dat het huis op heden verhuurd is

(CGVS, p. 4, p. 5, p. 12). Ook heeft u in de loop der jaren tal van beroepen uitgeoefend en uw vader werkte in Noord-Macedonië als taxichauffeur, waardoor mag worden verondersteld dat u bij terugkeer naar Noord-Macedonië zich eveneens op de arbeidsmarkt kunt begeven (CGVS, p. 8, p. 12).

Wat betreft uw verklaringen dat er in de Europese landen meer rechten zijn en alles er gemakkelijker is en u als Rom in Noord-Macedonië geen rechten zou hebben, dient te worden opgemerkt dat u louter algemene zaken aanhaalt als zouden Rom er niet kunnen werken, er geen ziekteverzekering krijgen en iedereen er corrupt is ten opzichte van de Rom (CGVS, p. 9, p. 12). U haalt aan deze zaken gelezen te hebben in berichten of artikels op sociale media, maar laat na deze neer te leggen (CGVS, p. 9, p. 12).

Een dergelijke verwijzing van algemene aard is echter op zich niet voldoende om aan te tonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en u blijft desbetreffend in gebreke. Zelf heeft u, toen u in Noord-Macedonië woonde, nooit dergelijke problemen ervaren of gezien, noch weet u of uw familie ooit dergelijke problemen meegemaakt heeft (CGVS, p. 10, p. 11, p. 12). Bovendien vinden deze algemene verklaringen evenmin een weerslag op uw eigen ervaringen in Noord-Macedonië. Zoals eerder werd aangehaald, kon u er school lopen, kon uw vader er werken en hadden ze er een eigen huis.

Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt weliswaar dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, doch dat deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, ... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Noord-Macedonische autoriteiten de "Strategie voor de Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020" goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Noord-Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van

discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. U toont zoals eerder gesteld allerminst het tegendeel aan.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande analyse niet in positieve zin ombuigen. U legt uw paspoort, uw geboorteakte en uw rijbewijs uit Frankrijk neer. Dit toont uw identiteit en nationaliteit aan en staat hier ook niet ter discussie. De factuur van uw Belgisch rijbewijs, uw loonfiches en uw werkcontract hebben betrekking op uw activiteiten in België en hebben niets te maken met uw asielmotieven, waardoor deze ook niet verder beoordeeld worden. Het document van uw verzoek om internationale bescherming te Frankrijk is eveneens niet relevant voor deze beoordeling. Wat betreft uw Italiaanse identiteitskaart dient nog te worden opgemerkt dat u nooit de Italiaanse nationaliteit heeft aangevraagd, en uw verblijfsvergunning er nog geldig is tot 2028 (CGVS, p. 3). Het medisch attest waaruit blijkt dat u in Frankrijk een medische consulatie had, laten niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven, noch over een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van “de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. Daar waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 3 EVRM en in haar verzoekschrift tevens verwijst naar artikel 2 EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich

tegen die beslissing te verwerpen met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2021 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Vooreerst wijst de Raad erop dat door verwerende partij op goede gronden wordt vastgesteld dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden blijken. In de bestreden beslissing wordt in dit verband immers terecht het volgende overwogen: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Waar verzoekende partij voormelde beoordeling lijkt te betwisten en opwerpt dat zij wel degelijk een psychologisch kwetsbaar profiel heeft, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij evenwel geen enkel medisch attest bijbrengt dat deze bewering ondersteunt. De Raad wijst er tevens op dat

verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk aangaf dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ d.d. 21 januari 2021, vraag 1). Verzoekende partij werpt dan ook geen ander licht op voormelde beoordeling van verwerende partij.

2.2.5. In zoverre verzoekende partij meent dat verwerende partij ten onrechte haar vrees tegenover Italië niet heeft beoordeeld, duidt de Raad er echter op dat verwerende partij in dit verband terecht het volgende motiveert in de bestreden beslissing: *“Daar waar u stelt een vrees te koesteren ten aanzien van Italië omwille van de bedreigingen door drie personen van de Italiaanse mafia, waar u overigens bitter weinig informatie over kan verschaffen (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 06/12/2021, CGVS, p. 7, p. 11), dient te worden opgemerkt dat deze problemen geen betrekking hebben op uw vrees voor vervolging in uw thuisland, aangezien deze zich in het buitenland hebben afgespeeld. Er dient echter te worden aangestipt dat - niettegenstaande u in Italië problemen zou hebben gekregen - het CGVS zich ertoe kan beperken uw vrees voor vervolging ten opzichte van Noord-Macedonië - het land waarvan u de nationaliteit heeft - te beoordelen. Bijgevolg worden uw verklaringen aangaande uw problemen in Italië niet verder in overweging genomen.”*

Waar verzoekende partij lijkt voor te houden dat deze problemen haar ook in Noord-Macedonië kunnen achtervolgen, aangezien zij problemen kende met een drugsbende en internationale banden dan ook niet zijn uitgesloten, doch dat dit niet werd onderzocht door verwerende partij, bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partij op geen enkel moment tijdens haar persoonlijk onderhoud stelde dat zij ook in het geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië nog zou dienen te vrezen voor de personen waarmee zij in Italië problemen kende. Gevraagd naar haar vrees ten aanzien van Noord-Macedonië, haalde zij louter aan geen band te hebben met Noord-Macedonië, er geen familie of geen huis te hebben, de taal niet te verstaan, en er als Rom geen rechten te hebben (notities CGVS, p. 11). *Post factum* beweren dat zij ook in Noord-Macedonië problemen kan krijgen met deze personen – zonder overigens concrete aanwijzingen aan te brengen waaruit blijkt dat deze personen erop uit zijn haar te vinden, hiertoe ook in staat zijn en haar ook buiten Italië zouden vervolgen – kan dan ook allerminst overtuigen.

2.2.6. Inzake haar verklaring niet naar Noord-Macedonië te kunnen terugkeren omdat zij geen band heeft met dit land, er geen familie of geen huis te hebben, en de taal niet te verstaan (notities CGVS, p. 11), meent de Raad dat dienaangaande in de bestreden beslissing terecht het volgende wordt opgemerkt: *“U stelt vooreerst geen interesse te hebben in Noord-Macedonië omdat uw leven zich afspeelde in Italië, u de Macedonische taal niet spreekt en u geen mogelijkheden of kansen hebt om in Noord-Macedonië te gaan wonen (CGVS, p. 5, p. 11, p. 12). Er dient te worden opgemerkt dat deze door u aangehaalde elementen allerminst verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo vindt uw bewering als zou u de taal niet spreken geen weerslag in uw verklaringen. U geeft namelijk aan enkele woorden Macedonisch te spreken en zelfs in het Macedonisch te zijn onderwezen. U heeft namelijk van uw achtste tot uw zestiende in Noord-Macedonië gewoond. Hoewel u het niet zeker weet, denkt u bovendien dat uw familie nog in het bezit is van een woning aldaar. Na de dood van uw vader zou uw moeder namelijk eigenares geworden zijn van jullie huis. U denkt dat het huis op heden verhuurd is (CGVS, p. 4, p. 5, p. 12). Ook heeft u in de loop der jaren tal van beroepen uitgeoefend en uw vader werkte in Noord-Macedonië als taxichauffeur, waardoor mag worden verondersteld dat u bij terugkeer naar Noord-Macedonië zich eveneens op de arbeidsmarkt kunt begeven (CGVS, p. 8, p. 12).”*

Met de loutere herhaling dat zij geen enkele band heeft met Noord-Macedonië en dat zij nauwelijks de taal spreekt, om overigens vervolgens zelf te erkennen dat zij deze taal aanleerde tussen haar 8^e en 16^e levensjaar, stelt verzoekende partij bovenstaande motivering op geen enkele wijze *in concreto* in een ander daglicht.

Waar verzoekende partij nog meent dat de opmerking in de bestreden beslissing dat haar vader werk had niet pertinent is, aangezien haar vader reeds vijventwintig jaar geleden overleden is en dit dan ook niet aantoonbaar is dat verzoekende partij werk zal kunnen vinden, meent de Raad evenwel dat gezien de vaststelling dat verzoekende partij in de loop der jaren tal van beroepen uitgeoefend heeft, samen gelezen met het feit dat haar vader toen het gezin in Noord-Macedonië verbleef er werkte als taxichauffeur, verwerende partij terecht concludeert dat hierdoor verondersteld mag worden dat verzoekende partij bij

terugkeer naar Noord-Macedonië zich eveneens op de arbeidsmarkt kan begeven. De Raad onderstreept dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt waaruit het tegendeel blijkt.

2.2.7. Wat betreft nog haar verklaring dat zij als Rom in Noord-Macedonië geen rechten zou hebben, duidt de Raad erop dat dienaangaande in de bestreden beslissing volgende pertinente opmerkingen worden gedaan: *“Wat betreft uw verklaringen dat er in de Europese landen meer rechten zijn en alles er gemakkelijker is en u als Rom in Noord-Macedonië geen rechten zou hebben, dient te worden opgemerkt dat u louter algemene zaken aanhaalt als zouden Rom er niet kunnen werken, er geen ziekteverzekering krijgen en iedereen er corrupt is ten opzichte van de Rom (CGVS, p. 9, p. 12). U haalt aan deze zaken gelezen te hebben in berichten of artikels op sociale media, maar laat na deze neer te leggen (CGVS, p. 9, p. 12). Een dergelijke verwijzing van algemene aard is echter op zich niet voldoende om aan te tonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en u blijft desbetreffend in gebreke. Zelf heeft u, toen u in Noord-Macedonië woonde, nooit dergelijke problemen ervaren of gezien, noch weet u of uw familie ooit dergelijke problemen meegemaakt heeft (CGVS, p. 10, p. 11, p. 12). Bovendien vinden deze algemene verklaringen evenmin een weerslag op uw eigen ervaringen in Noord-Macedonië. Zoals eerder werd aangehaald, kon u er school lopen, kon uw vader er werken en hadden ze er een eigen huis.*

Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt weliswaar dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, doch dat deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Noord-Macedonische autoriteiten de “Strategie voor de Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020” goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Noord-Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de

gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. U toont zoals eerder gesteld allerminst het tegendeel aan.”

In haar verzoekschrift beperkt verzoekende partij zich tot het betoog dat Roma het socio-economisch zeer moeilijk hebben in Noord-Macedonië en er slachtoffer zijn van discriminatie op verschillende vlakken, waardoor zij als Roma dan ook het risico loopt om in een toestand van verregaande deprivatie terecht te komen. Zoals ook reeds door verwerende partij terecht wordt opgemerkt, volstaat dergelijke verwijzing van algemene aard niet om aan te tonen dat zijzelf nood zou hebben aan internationale bescherming en dient verzoekende partij haar vrees voor vervolging dan wel het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij nog opwerpt dat zij een moslimvoornaam heeft terwijl zij helemaal geen moslim is, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoekende partij nergens eerder tijdens haar asielpprocedure aangaf dat haar voornaam een probleem zou vormen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië. Daarnaast blijkt ook nergens uit haar verklaringen dat toen zij als kind in Noord-Macedonië verbleef en er naar school ging, zij problemen zou hebben gekend omwille van haar voornaam. Zij gaf daarentegen aan persoonlijk nooit problemen te hebben gekend in Noord-Macedonië (notities CGVS, p. 9-10). Dat zij thans plots haar voornaam opwerpt als reden die een terugkeer naar Noord-Macedonië volgens haar zou bemoeilijken, is dan ook geenszins ernstig. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat dit gegeven in haar hoofde aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade.

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 6 december 2021 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Italiaans en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen substantiële redenen

heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.12. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT